

РЕШЕНИЕ

№ 6299

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3044** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на Г. К. Е., чрез адв. Х. Г., срещу Решение № 278/16.01.2024г. постановено по АНД № 6728/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 15 състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-002347/17.02.2023г. на Началник Група към ОПП - СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 12 месеца, на основание чл.175а, ал.1, предл. трето от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), поради извършено административно нарушение по чл.104б, т. 2 от ЗДвП. Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Наведени са доводи, че показанията на св. К. и на св. М. взаимно си противоречат в частта, дали

с автомобиля е извършен т.нар. „дрифт“, както и по отношение на мястото на извършване на нарушението. Сочи се, че съдът е възприел фактическата обстановка, описана в АУАН, но съдържанието на този акт е попълнено от св. И. въз основа на информацията, предоставена от св. М.. Твърди се, че маршрута на движение на автомобиля А. не е отразен правилно в АУАН, както и мястото на нарушението. Излагат се съображения, че е спорен въпроса дали действията на водача са умишлени и дали завъртането на автомобиля е вследствие на рязко подаване на газ при извършване на маневра ляв завой. В тази връзка се навежда, че дори и да има завъртане на задната част на автомобиля, се касае за неправилно управление, поради неправилно боравене с газта или волана при извършване на маневра ляв завой, но не се касае за умишленото нарушение „дрифт“. Твърди се, че законът е приложен неправилно, доколкото дори и да е извършено от жалбоподателя, следва да се квалифицира не като нарушение по чл.104б, т.2 от ЗДвП, а като друго нарушение, например по чл.20, ал.1 от ЗДвП, тъй като пътят е ползван по предназначение - за превоз на хора. Иска се отмяна на решение на СРС и отмяна на наказателното постановление. В условията на евентуалност се иска от съда да отмени решението на СРС и да върне делото на друг състав на съда, за да бъде назначена Автотехническа експертиза и за установяване на обективната истина. В съдебно заседание касаторът, се представлява от адв. Г., който поддържа касационната жалба и представените писмени бележки, моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител, не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови оспореното решение СРС е приел за установено следното: На

03.02.2023 г. в 23:19 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към кръстовището с [улица], Г. К. Е. управлявал личното си МПС "А. С 5" с рег. [рег.номер на МПС] , където извършва маневра ляв завой към [улица]като не използва пътя по предназначение и извършва рискови маневри подава рязко газ и повишава оборотите на двигателя, с което превърта задвижващите колела на автомобила, като го извежда извън контрол, завъртайки го последователно в дясно и в ляво.

Полицейският служител Р. П. М. констатирал нарушението и спрял водача на автомобила за проверка, като извикал за съдействие и екип на ОПП - СДВР. На място се отзовал свидетелят И. А. И. - заемащ длъжността „младши автоконтрольор“ при ОПП – СДВР, който съставил против водача на лекия автомобил Г. К. Е. АУАН серия ГА № 859060/03.02.2023 г., за нарушение на чл.104б, т.2 ЗДвП. Въз основа на АУАН административнонаказващият орган издал наказателно постановление № 23-4332-002347/17.02.2023г., с което за нарушение на чл.104б, т.2 ЗДвП на водача на лекия автомобил била наложена глоба в размер на 3 000 лв., на основание чл.175а, ал.1, пр.3 ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Въз основа на тези факти съдът е обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, че са налице обстоятелства, ангажиращи отговорността на жалбоподателя и липсват такива, които да я изключват.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при неговото постановяване, нито по приложението на материалния закон. Съдът е изяснил релевантната фактическа обстановка в пълен обем, с допустими по закон доказателствени средства. При установяването на фактите съдът не допуснал каквото и да било съществено процесуално нарушение. Съгласно чл. 189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Обратно доказване по делото не е проведено успешно. По делото са изслушани общо трима свидетели, удостоверяващи две различни версии на случилото се. При констатираното противоречие в събраните свидетелски показания, съдът е мотивирал подробно защо дава вяра на едните и изключва достоверността на другите. Проведеното от жалбоподателя доказване е непълно – то е създадо само

вероятност, че спорните факти са осъществени така, както твърди жалбоподателя. При така установената фактическа обстановка правилен е изводът на съда, че са били налице положителните предпоставки за ангажиране отговорността на жалбоподателя за извършеното нарушение и респ. че липсват основания за отпадане на отговорността му. Първоинстанционният съд е обсъдил подробно всички възражения на жалбоподателя и е изложил подробни аргументи защо приема същите за неоснователни – една част от тях са фактически неверни, а друга не намират опора в закона. Правилен е изводът на съда, че не са налице съществени отклонения от изискванията за форма и съществени процесуални нарушения по отношение на АУАН и НП – такива, които ако не бяха допуснати в хода на производството можеха да доведат наказващия орган до други фактически и правни изводи. Неоснователно е наведено от касатора оплакване, че поведението описано в процесното НП, не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба на чл.104б, т.2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Една такава друга цел се явява използването на пътя, отворен за обществено ползване за самоцелно упражняване на рискови маневри с автомобила. Съзнателното рисково шофиране, посредством занасяне на автомобила в различни посоки, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари. Съдебният състав не възприема и хипотетичните твърдения, изложени в касационната жалба, за наличие на други фактори, които биха могли да бъдат причина за поведението на превозното средство на пътя. Наличието на специфични атмосферни условия, поради конкретен сезон, предполага шофиране със завишено внимание и съобразителност, а не с извършване на резки маневри, като преднамерено извеждане на МПС извън контрол чрез презавиване и подаване рязко газ, като го извежда извън контрол завъртайки го последователно в дясно и ляво. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в автомобила лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с

висока степен на обществена опасности правилно възможността за приложение на чл. 28 от ЗАНН е била изключена.

Санкционната разпоредба на чл.175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона абсолютен размер, поради което не следва да се обсъжда въпросът за тяхното редуциране.

По изложените съображения съдът приема, че наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 278/16.01.2024г. постановено по АНД № 6728/2023г. на СРС, НО, 15 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.